

Gwiazda WFO

g. 13, ul. Piotrkowska 66 - odsłonięcie gwiazdy

g. 18, NCKF, ul. Targowa 1/3, sala Odeon (III p.) - pokaz specjalny filmów WFO

75 LAT WFO

29 grudnia 1949 roku ówczesne Ministerstwo Kultury i Sztuki powołało do istnienia łódzką Wytwórnę Filmów Oświatowych. Z utworzonych wówczas licznych instytucji przetrwały do dziś już tylko dwie: warszawska WFDiF i łódzka WFO. Ciekawostką jest fakt, że WFO już w dniu narodzin miała niemały dorobek – faktycznie bowiem funkcjonowała przy ulicy Kilińskiego 210 w Łodzi już od roku 1945 jako Wydział Filmów Oświatowych Instytutu Filmowego. Stąd wśród licznych sukcesów Wytwórni wymienia się także nagrodę na MFF w Cannes w roku 1946 – za film „Wieliczka” Jarosława Brzozowskiego.

Niewiele jest w Polsce instytucji filmowych o tak długiej tradycji i tak bogatym dorobku. Przez wszystkie te lata, funkcjonując pod tą samą nazwą i tym samym adresem, WFO była jednym z głównych filarów Łodzi filmowej, zyskując zasłużoną renomę ważnego ośrodka polskiej sztuki filmowej. Zrealizowano w Oświatówce imponującą liczbę blisko 5 tysięcy filmów, które zdobyły ponad 1200 nagród festiwalowych. Tylko początkowo były to filmy edukacyjne i popularnonaukowe. Po roku 1956 zaczęły powstawać w Wytwórni filmy wszelkich gatunków – w tym dokumentalne, eksperymentalne i fabularne. Domeną Oświatówki stały się filmy przyrodnicze, równie bujnie rozwijał się tu film o sztuce, a osobną i charakterystyczną dla WFO „specjalnością” było produkowanie filmów dla peerelowskiej rzeczywistości nietypowych i niechętnie gdzie indziej realizowanych – filmów nowatorskich, ambitnych artystycznie, noszących wyraźne piętno oryginalnej wyobraźni twórczej.

Bliskość łódzkiej Szkoły Filmowej i otwartość Wytwórni na debiutantów sprawiły, że wielu mistrzów polskiego kina rozpoczynało tu swe kariery, choćby Wojciech Jerzy Has, Krzysztof Zanussi, Zbigniew Rybczyński, Grzegorz Królikiewicz, Juliusz Machulski, Jerzy Zieliński, Krzysztof Ptak, Piotr Sobociński, Jacek Bławut, Marek Koterski, Jan Jakub Kolski, Maciej Drygas.

Po roku 1989, mimo zasadniczych zmian w formule funkcjonowania wywołanych zmianami ustrojowymi i gospodarczymi w Polsce, wbrew różnym przeciwnościom, Wytwórnia utrzymała swój status liczącego się producenta wartościowych filmów. Wielką w tym zasługą kolejnych szefów WFO z trudnego okresu „po przełomie” - Zbigniewa Godlewskiego, Andrzeja Traczykowskiego i Katarzyny Madaj-Kozłowskiej. Skala produkcji filmowej uległa zmniejszeniu, lecz nie wpłynęło to na jakość powstających w WFO obrazów. W ostatnich latach WFO wyprodukowała, między innymi:

Filmy przyrodnicze:

„ŻYWOT CHRUSCIKA” (Nagroda za zdjęcia na XVII Międzynarodowym Festiwalu Filmów Przyrodniczych w 2017 roku),

„ZIELONE KORYTARZE” (Grand Prix dla najlepszego filmu polskiego - Film, Art & Tourism Festival oraz I Nagroda w kategorii Natura i Dzika Przyroda w konkursie międzynarodowym, Warszawa 2020; Nagroda dla filmu publicystyczno-reportażowego - Międzynarodowy Festiwal Filmów Przyrodniczych, Łódź 2020; II nagroda w kategorii Ethnography & Society oraz III miejsce w głosowaniu publiczności - ART&TUR - International Tourism Film Festival, Viseu, Portugalia 2020); „TRWANIE” (film zakwalifikowany do udziału w: BNP Paribas GreenFilm Festival w Krakowie 2023; IFF Ekotopfilm - Envirofilm w Bratysławie 2023; Lift-Off Filmmaker Sessions Hosted by

@LiftOffGlobalNetwork - Pinewood Studios 2023; HECare Film Festival - Richmond Hill, Ontario - luty 2024).

Filmy dokumentalne:

„BOLESŁAW MATUSZEWSKI - NIEZNANY PIONIER KINEMATOGRAFII” (2012) (Wyróżnienie w kategorii filmów dokumentalnych - Dyplom Fundacji Ars Creatori - Międzynarodowy Festiwal Filmów Historycznych i Wojskowych, Warszawa 2017)
„INTERNOWANI” (2013),
„MIASTO KOBIET” (2017)
„ŚWIATŁA PERONÓW” (2020)
„GDY DIABEŁ MIESZKAŁ ZA MIEDZĄ” (Nagroda Specjalna - Międzynarodowy Festiwal Filmów Przyrodniczych, Łódź 2022)
„POLARNICZKI” (Nagroda Publiczności i Wyróżnienie „Najlepszy film polski” na Festiwalu „Moc Gór” w Zakopanem - 2023; Nagroda „Najlepszy Film” na InkaFest 2023, koprodukcja WFO z NORTHCAM PICTURES)

Filmy fabularne i fabularyzowane:

„NIE ROBIĆ GŁUPSTW” (2014) (koprodukcja WFO z Domino Film i Kino Polska TV)
„NIEKONIECZNIE O JĘDRZEJU” (2016) (koprodukcja ze Studiem Munka Stowarzyszenia Filmowców Polskich)
„SOLARIS MON AMOUR” (2023) koprodukcja z PWSFTViT w Łodzi i Instytutem Adama Mickiewicza).

WFO od kilku lat stale rozbudowuje własną linię digitalizacji i rekonstrukcji cyfrowej materiałów audiowizualnych (taśmy światłoczułe 35, 16 i 8 mm, kasety Betacam itp.) - stając się stopniowo najpoważniejszym graczem na rynku cyfrowego opracowania filmów w Łodzi. WFO organizuje także warsztaty edukacji filmowej oraz jest głównym organizatorem renomowanego Międzynarodowego Festiwalu Filmów Przyrodniczych im. Włodzimierza Puchalskiego - największego przeglądu filmów przyrodniczych w Polsce (w roku 2024 odbędzie się dwudziesta już edycja tego Festiwalu w formule międzynarodowej).